

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 43

Vydána dne 19. prosince 1966

Cena 60 hal.

O B S A H :

97. Vyhláška ministerstva zemědělství a lesního hospodářství, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně zemědělského půdního fondu
98. Vyhláška ministerstva dopravy, kterou se mění některá ustanovení vyhlášky č. 132/1964 Sb., o železničním přepravním řádu
-

97

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a lesního hospodářství

ze dne 12. prosince 1966,

kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně zemědělského půdního fondu

Ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 30 odst. 2 zák. č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen „zákon“):

§ 1

Využití zemědělských pozemků

(k § 5 zákona)

[¹] V případech, kdy úroveň obhospodařování zemědělských pozemků je ohroženo jejich řádné využívání, popřípadě je podstatně nebo zcela zanedbáno jejich obhospodařování, může okresní národní výbor uložit uživateli (vlastníkovi), aby provedl na svůj vlastní náklad

- a) zúrodnění zemědělských pozemků znehodnocených např. přirozeným náletem, křovinami, zamokřením nebo kameny, odstranění nepotřebných polních cest a úvozů nebo mezí, které nemají protierozní význam, provedení vhodných agrotechnických opatření zaměřených především k udržení půdy v potřebném strukturním stavu (zvýšení obsahu humusu organickým hnojením apod.),

- b) na plochách ohrožených erozí

- zavedení vhodných protierozních postupů
- zabezpečení vegetačního krytu po sklizni
- důsledné dodržování orby, setby a kulturačních prací při vodní erozi po vrstevnici a při větrné erozi kolmo na směr převládajícího větru, vybudování zařízení k neškodnému odvedení vody mimo osevní plochy
- úpravu nebo zřízení protierozních mezí ke zmírnění sklonu pozemků
- vytvoření zasakovacích zařízení nebo zařízení ke snížení rychlosti a množství stékající vody (pásů, brázd, záchytných příkopů, terasových stupňů apod.) na pozemcích svažitých nebo s nedostatečnou vsakovací schopností.

[²] Opatření podle odstavce 1 okresní národní výbor činí po předchozím projednání s místním národním výborem, výrobní zemědělskou správou a uživatelem (vlastníkem) pozemků, a je-li uživatelem (vlastníkem) organizace, kterou výrobní zemědělská správa neřídí, s organizací jí nadřízenou.

Ochrana zemědělského půdního fondu při zpracování územních plánů

(k § 8 zákona)

§ 2

[1] Výchozí podklady pro územní plány, návrhy politicko-hospodářských a technických zásad územních plánů, jakož i návrhy územních plánů musí jejich zpracovatelé projednat již během zpracování těchto podkladů a návrhů se zemědělským orgánem národních výborů a výrobní zemědělskou správou v těch případech, kdy se předpokládá narušení zemědělského půdního fondu. Přitom tyto orgány a výrobní zemědělské správy vymezují požadavky na ochranu zemědělského půdního fondu a území vyžadující mimořádnou ochranu pro svou úrodnost, speciální zemědělské využití nebo pro investice vložené do půdy, území vhodná pro zúrodnění nebo k rekultivaci, popřípadě uvedou další okolnosti důležité pro ochranu zemědělského půdního fondu a zemědělskou výrobu. Dále se vyjadřují k výši ztrát na zemědělské produkci, k výhledovému řešení zemědělského půdního fondu a navrhuji vypracování variantního řešení územního plánu nebo jeho části, vyžaduje-li to zájem ochrany zemědělského půdního fondu.

[2] Projednáváním výchozích podkladů, zásad a návrhu územního plánu není orgán ochrany zemědělského půdního fondu vázán při udělení souhlasu podle § 8 odst. 2 zákona.

§ 3

[1] V návrhu územního plánu rajónu uvede zpracovatel jako součást celkového řešení též možnost výhledového využití zemědělského půdního fondu. Orientačně též vyhodnotí rozsah ztrát na zemědělské výrobě z půdy navrhované v plánu k použití pro nezemědělské účely. Pro orientační hodnocení zpracovatel použije zejména údajů o zařazení obcí do zemědělských výrobních oblastí, o ekonomickém hodnocení přírodních stanovišť, hospodaření zemědělských organizací a o výsledcích komplexního průzkumu půd. Provede pak souhrnné posouzení vlivu navrženého řešení na zemědělskou produkci rajónu, popřípadě okresu nebo kraje, a zdůvodní správnost řešení z hlediska celospolečenských zájmů. Zpracovatel územního plánu rajónu navrhne opatření směřující k nahrazení případných ztrát na zemědělské výrobě (rekultivace, meliorace apod.).

[2] Zpracovatel návrhu směrného územního plánu, v němž se počítá s použitím zemědělské půdy k nezemědělským účelům, vypracovává současně grafickou přílohu „zemědělský půdní fond“. V této příloze vyznačí pozemky navržené pro použití k nezemědělským účelům, jakož i pozemky možných alternativních řešení podle kultur a výše hrubé produkce rostlinné výroby. Na základě grafické přílohy provede orientační vyhodnocení ztrát na hrubé zemědělské produkci (rostlinné i živočišné). Zpracovatel je povinen prokázat, že z hle-

diska celospolečenských zájmů i ztrát na zemědělské výrobě je navrhované řešení nejvýhodnější. K výpočtu výše ztrát hrubé zemědělské produkce použije orientačních tabulek vydaných ministerstvem zemědělství a lesního hospodářství.

K výpočtu ztrát může zpracovatel případně použít i jiných pomůcek, pokud se na tom dohodne s orgánem příslušným k odsouhlasení návrhu směrného územního plánu z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu.

[3] Zpracovatel návrhu podrobného územního plánu provádí vyhodnocení ztrát na zemědělské výrobě s použitím vyhodnocení ztrát ve směrném územním plánu; upřesní je (případně podle podkladů opatřených podle § 5 odst. 3) však tak, aby je bylo možno převzít při zpracování investičního úkolu výstavby. V případě, že návrh podrobného územního plánu je zpracováván bez předchozího vypracování směrného územního plánu, a počítá se přitom s použitím zemědělské půdy k účelům nezemědělským, zpracovatel přiloží k návrhu podrobného územního plánu přehled této půdy (pozemků), sestavený podle kultur a jakosti půdy, jakož i vyhodnocení ztrát na zemědělské výrobě.

§ 4

[1] Orgány ochrany zemědělského půdního fondu (§ 8 odst. 2 zákona) vyslovují svůj souhlas s návrhem územního plánu ve stadiu jeho předběžného návrhu. Dojde-li při zpracování konečného návrhu územního plánu ke změnám, popřípadě k nedodržení podmínek, za nichž byl vysloven souhlas podle předchozí věty, musí být tento návrh před jeho předložením ke schválení podle předpisů o územním plánování opatřen novým souhlasem orgánu ochrany zemědělského půdního fondu.

[2] Orgán předkládající návrh územního plánu k projevení souhlasu z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu krajskému národnímu výboru je povinen předložit též výsledek projednání návrhu se zemědělským orgánem okresního národního výboru, obsahující též stanovisko výrobní zemědělské správy; předkládá-li návrh ministerstvu zemědělství a lesního hospodářství (pověřenci Slovenské národní rady pro zemědělství) též stanovisko zemědělského orgánu krajského národního výboru.

[3] Orgán předkládající konečný návrh územního plánu ke schválení podle předpisů o územním plánování je povinen k návrhu přiložit

- a) souhlas orgánu ochrany zemědělského půdního fondu (odstavec 1)
- b) prohlášení o tom, že v návrhu nedošlo k nedodržení nebo ke změně podmínek, za nichž byl souhlas (písm. a) vysloven.

[4] Při zpracování směrného územního plánu se stanoví pro účely ochrany zemědělského půdního fondu současná hranice zastavěné části obce. Zastavěnou částí obce (intravilán) podle této vy-

hlásky se rozumí území, které ke dni účinnosti zákona je souvisle zastavěno nebo jinak technicky upraveno pro potřeby obce (sídliště). Do zastavěného území obce se zahrnují i pozemky, které jsou zemědělskou půdou, nevytváří však se zemědělským půdním fondem souvislý celek (jsou od něho odděleny souvislou zástavbou nebo zabíhají do zastavěné části a jsou tvarově i rozlohově nevhodné k zemědělskému obhospodařování mechanizačními prostředky). Za takové pozemky však nelze považovat mezery podél silnic a cest vzniklé dřívější výstavbou, jejichž zastavení by vedlo k nežádoucímu obestavování silnic a neekonomickému prodlužování obcí; za tyto pozemky nelze považovat ani území mezi sídlištěm a železnicí nebo silnicí, přeložkou silnice, vodním tokem apod., pokud toto území je souvislou zemědělskou půdou vhodnou k zemědělskému obhospodařování mechanizačními prostředky. V případě pochybností, zda zemědělský pozemek je či není součástí intravilánu, rozhodne vždy orgán územního plánování okresního národního výboru v dohodě se zemědělským orgánem tohoto národního výboru, nevyhradil-li si v jednotlivých případech rozhodnutí orgán územního plánování, popřípadě zemědělství krajského národního výboru.

(5) V případech, kdy je nutné stanovit hranici zastavěné části obce bez směrného územního plánu, orgán územního plánování okresního národního výboru zajistí zpracování návrhu této hranice. Pro schválení tohoto návrhu platí obdobně odstavec 1 až 4.

§ 5

Ochrana zemědělského půdního fondu při zpracování přípravné dokumentace staveb

(k § 10 zákona)

(1) Údaje o výši ztrát hrubé zemědělské produkce (rostlinné i živočišné), pojaté investorem do přípravné dokumentace, musí zahrnovat i důsledky dalších vlivů investice na zemědělskou výrobu (exhalace, narušení organizace zemědělského půdního fondu, změna vodního režimu, komunikační sítě, znehodnocení investic vložených do půdy apod.).

(2) Hrubou zemědělskou produkcí pozemku se rozumí produkce při řádném způsobu hospodaření na pozemku. Řádným způsobem hospodaření je hospodaření na pozemku příslušné zemědělské kultury za předpokladu správně prováděné a současné úrovní odpovídající agrotechniky. K možnosti zvyšování zemědělské výroby investicemi do půdy (např. meliorace) se však nepřihlíží. Pro posouzení výsledků řádného hospodaření jsou rozhodující výsledky z průměru hospodaření předních zemědělských závodů za poslední dva roky ve stejných výrobních podmínkách okresu a na pozemku příslušné kultury. Pokud při zpracování přípravné dokumentace směrových a liniových staveb nelze uvést zemědělské pozemky dotčené za-

mýšlenou výstavbou, ztráty hrubé zemědělské produkce se vypočtou s použitím průměrných hektarových výnosů v zájmovém území.

(3) Podklady pro výpočet hrubé zemědělské produkce jsou povinny sdělit investorovi na jeho žádost a za úplatu

- a) výrobní zemědělská správa v případech, kdy zemědělská půda požadovaná pro nezemědělské účely je v užívání zemědělských organizací jí řízených,
- b) socialistická organizace užívající dotčenou půdu, jde-li o organizaci, kterou výrobní zemědělská správa neřídí,
- c) zemědělský orgán okresního národního výboru po projednání s místním národním výborem, jde-li o zemědělskou půdu v užívání občana.

Podklady poskytují tyto orgány (organizace) do 30 dnů od doručení žádosti, popřípadě ve lhůtě s investorem dohodnuté; na požádání poskytují též podklady k provedení rozboru případných dalších vlivů investice (odstavec 1). Ve složitých případech (např. narušení vodního režimu, exhalace) zjišťuje investor potřebné údaje z vyžádaných expertiz.

(4) Okresní národní výbor může před udělením předchozího souhlasu, popřípadě před předložením žádosti vyššímu orgánu, uložit investorovi, aby si opatřil k výpočtu ztrát hrubé zemědělské produkce odborný posudek Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

(5) Se zpracováním dokumentace směrových zemědělských staveb (polní cesty, otevřené vodní příkopy, terasy apod.) může být započato pouze v rámci progresivně vyřešené organizace půdního fondu, pojaté do projektu pozemkových úprav schváleného okresním národním výborem.

Ochrana zemědělského půdního fondu při těžební a průmyslové činnosti

(k § 11 zákona)

§ 6

(1) Organizace provozující těžební nebo průmyslové činnosti jsou povinny:

- a) vypracovat návrhy plánu zahlazení následků těžby nebo jiné průmyslové činnosti včetně rekultivace poškozených pozemků (dále jen „plán zahlazení“).

V oblastech rozsáhlých devastací zemědělské půdy vypracovávají se výhledové a roční prováděcí plány zahlazení. Dochází-li k narušení půdy na menších plochách (při výstavbě průmyslových podniků, sídlišť apod.), zpracovává se plán zahlazení v rámci dokumentace stavby. Organizace zpracovávající návrh plánu zahlazení si vyžádají před jeho schválením stanovisko zemědělského orgánu okresního národního výboru ke způsobu a druhu rekultivace (zemědělské, lesnické, vodohospodářské). Pokud rozsah rekultivace přesahuje obvod okresu

vyžádá si organizace též stanovisko zemědělského orgánu krajského národního výboru;

- b) vypracovat plán zahlázení jednak z hlediska technických úprav včetně technické rekultivace (např. terénní úpravy výsypek a pozemků používaných dočasně k nezemědělským účelům, pozemků devastovaných poddolováním, těžbou šterkopísku apod., oddělené skrývání kulturních vrstev půdy, budování provozních a příjezdních komunikací, práce hydromeliorační, rozproštění ornice, svahování lomových stěn po povrchové těžbě ložisek nerostných surovin apod.), jednak z hlediska biologické rekultivace zúrodněním devastovaných pozemků po technické rekultivaci biologickým způsobem pro zemědělské účely (meliorační osevní postupy, organické a zelené hnojení, pěstování luskobilných směsek a zúrodnovacích víceletých kultur apod.) tak, aby zajišťoval

- řádné hospodaření s kulturní vrstvou půdy, popřípadě s hlouběji uloženými zúrodnění schopnými zeminami, jejich bilanci a využití, terénní úpravu dotčených pozemků,
- způsob provádění rekultivace a nápravu vodních poměrů ploch již dříve devastovaných a nově těžbou nebo průmyslovou činností narušovaných,
- perspektivu hospodaření zemědělských závodů, zejména v oblastech soustředěné těžby nebo průmyslové činnosti.

(2) Při provádění plánu zahlázení jsou organizace (odstavec 1)

- a) povinny provádět podle plánu těžby a plánu zahlázení oddělenou skrývkou kulturních vrstev půdy (ornice), popřípadě hlouběji uložených zúrodnění schopných zemin (spraše, sprašové a svahové hlíny, tufitické jíly, bentonit, oxyhumolity apod.) na ploše dotčené provozem a pečovat o jejich řádné využití na rekultivace devastovaných ploch a pro meliorační účely, nebo zajistit v ekonomicky odůvodněných případech jejich dopravu a rozproštění na plochy určené k zúrodnění zemědělským orgánem okresního národního výboru, popřípadě na místa určená tímto orgánem k dalšímu zpracování; ve složitějších případech může si tento orgán před rozhodnutím vyžádat stanovisko zemědělského orgánu krajského národního výboru. Skládky oddělené skrývaných zemin musí být těžební nebo průmyslovou organizací zakládány a evidovány tak, aby je bylo možno využívat v budoucnosti;
- b) využít přebytků ornice, popřípadě hlouběji uložených zúrodnění schopných zemin k zúrodnění půdy dosud neplodné nebo s malou úrodností, na které na základě dohody o provedení náhradní rekultivace byla předtím provedena těžební organizací povrchová úprava (např. odstranění kamenů, vykloučení křovisek), dále ke zvýšení jakosti a produkční

schopnosti jiné zemědělské půdy navezením a rozproštěním kulturní vrstvy půdy. Mocnost rozproštěné vrstvy půdy musí být nejméně 10 cm po odečtení nakypření. Využití těchto přebytků musí být při velkém rozsahu skrývek dokumentováno jednoduchým projektem a ekonomickým vyhodnocením, v ostatních případech v dokumentaci stavby.

(3) Nelze-li použít přebytků kulturní vrstvy půdy, popřípadě hlouběji uložených zúrodnění schopných zemin k účelům uvedeným v odstavci 2, může je uvolnit pro jiné účely příslušný zemědělský orgán okresního národního výboru; tento si vyžádá při větším rozsahu skrývek stanovisko zemědělského orgánu krajského národního výboru.

(4) Národní výbory při projednávání a schvalování plánu zahlázení vyžádají si vždy stanovisko příslušné výrobní zemědělské správy.

(5) Realizaci plánu zahlázení od technických úprav až po dokončení rekultivace biologické zajišťuje těžební nebo průmyslová organizace, jejíž činností byly pozemky poškozeny. Zemědělské organizace přejímají rekultivovanou půdu do obhospodařování po dokončení biologické rekultivace. Dojde-li však k dohodě o převzetí půdy před dokončením rekultivace, uhradí těžební nebo průmyslová organizace zemědělské organizaci zvýšené náklady spojené s jejím obhospodařováním až do doby plánovaného dokončení rekultivačního procesu. Zemědělská organizace je povinna vést o těchto plochách odděleně evidenci nákladů a výnosů.

§ 7

(1) Těžební organizace jsou povinny při povrchové těžbě dodržovat tato opatření:

- a) provádět zahlázení následků těžby komplexně na celé devastované ploše v návaznosti výsypky na okolní krajinu a přihlížet přitom jak k potřebám hospodářského využití pozemků v nejbližším okolí, aby se vytvářely souvislé plochy, tak i k tvorbě přírodního prostředí a dbát, aby nedocházelo ke škodlivé akumulaci plyných a pevných zplodin a narušení rázu krajiny. V oblastech soustředěné těžby uhlí projednají organizace pro těžbu uhlí se zemědělským orgánem okresního národního výboru, popřípadě krajského národního výboru, koncepci umístění stavby a tvaru výsypek, a to nejen z hlediska budoucího využití pro rekultivaci, ale i z hlediska tvorby přírodního prostředí;
- b) výsypky zakládat způsobem, který umožňuje urovnání povrchu a jeho následnou rekultivaci. Za tím účelem jsou těžební organizace povinny vypracovat technické normy úpravy povrchu výsypek, které budou v oblastech soustředěné těžby podkladem pro předávání ploch k rekultivaci a pro ekonomické vyhodnocení jednotlivých způsobů sypání výsypek (u zakladačových výsypek nemají průměrné povrchové nerovnosti přesahovat ± 1 m);

- c) zakládat převýšené výsyvky tak, aby co největší plocha mohla být využita pro jejich zemědělskou rekultivaci;
- d) převýšené výsyvky zakládat na únosné základové půdě, aby byla zajištěna jejich stabilita. Přitom je třeba přihlídnout i k hydrologickým poměrům výsyvky a jejího podloží i okolí, aby nedošlo k zabahnění okolní zemědělské půdy. Proti působení vodní eroze a k zabezpečení proti sesuvům upravit svahy výsypek tak, aby úhel sklonu zajišťoval jejich stabilitu se zřetelem na mechanické vlastnosti výsypkových zemín a výšku výsyvky (generální sklon výsypek nemá být větší než 1:4, sklon svahů 1:2). Při vyšších výsypkách je nutno svahy zabezpečit terasováním generálního svahu a vhodným odstupem jednotlivých výsypkových stupňů (etází). Svahy teras řádně upravit a zajistit proti vodní erozi (např. zatravněním výsadbou keřů a vhodných křovin, technickými prostředky);
- e) zpřístupnit výsyvky příjezdními komunikacemi, u větších výsypek vybudovat též síť účelových komunikací na náhorní ploše a výsypkových stupních (etázích) a zachovávat přitom zásady protierozní ochrany;
- f) zahradit následky neorganizovaného sypání zemín v oblastech soustředěné těžby uhlí též na starých výsypkách úpravou jejich svahů, přesypaním těchto výsypek, popřípadě podle daných podmínek přímo biologickou rekultivací;
- g) při budování výsypek dbát i na úpravu vodního režimu v půdě, povrch výsypek urovnat a upravit tak, aby na něm mohly být používány zemědělské stroje, korunu výsypek nejméně v mocnosti vegetační vrstvy vytvořit ze zemín, které mají schopnosti srážkovou vodu nejen přijímat, ale i zadržovat pro potřeby vegetace; pro usnadnění průsaku srážkové vody a omezení jejího odtoku na minimum vytvářet vhodný strukturální stav půdy, např. biologickou rekultivací, pěstováním průkopnických rostlin;
- h) upravit v dohodě s vodohospodářskými orgány celkový vodní režim na plochách narušených těžbou, aby byly odstraněny nepříznivé účinky poklesu podzemních vod a umožněn neškodný odtok povrchových vod;
- ch) zajistit obdělání pozemků, u nichž je těžbou nerostných surovin podstatně narušeno jejich obdělávání, a to do doby, než bude možno po skončení těžby a provedené rekultivaci zahrnout tyto pozemky do normálního osevního postupu.

[²] Při povrchové těžbě surovin pro stavební a průmyslové účely (štěrkopísku, cihlářských hlin, kaolinu, vápence, keramických jílů, kamene, rud apod.) jsou organizace provozující tyto činnosti povinny vytěžené prostory rekultivovat a vrátit zemědělské výrobě úpravou terénu, vyplněním vytěženého prostoru náhradními zemínami, překrytím

vrstvou ornice a provedením, popřípadě zajištěním biologické rekultivace. Nebude-li možno provést zemědělskou nebo lesnickou rekultivaci (např. při těžbě pod hladinou podzemní vody a nedostatku výsypného materiálu), je těžební organizace povinna vytěžený prostor upravit do pravidelného tvaru, zpevnit svahy, vyčistit prostory od nevytěžených zbytků, hmot, upravit narušené vodoteče, aby nedocházelo k zamokření, popřípadě k vysušení zemědělských pozemků. Způsob a zásadní řešení rekultivace dokumentuje těžební organizace již v období projednávání dobývacího prostoru; plán rekultivace v návaznosti na těžbu je součástí investičního úkolu, popřípadě plánu otvírky, přípravy a dobývání.

§ 8

Těžební organizace jsou povinny dodržovat při hlubinné těžbě tato opatření:

- a) snižovat — pokud je to za daných technicko-ekonomických podmínek možné — poklesy zemědělské půdy (zakládou vyrubaných slojí apod.);
- b) v místech intenzivních poklesů a před postupem hald provádět skrývku kultivace schopných zemín a využívat je k rekultivaci znehodnocených poddolovaných pozemků a k úpravě odvalů, které lze rekultivovat na zemědělskou, popřípadě lesní půdu;
- c) na mírnějších nezvodnělých půdních poklesech provést terénní úpravy, hlubší poklesy vyplnit náhradními zemínami a převrstvit ornici za účelem dalšího zemědělského využití;
- d) na zamokřených pozemcích, pokud byly dotčeny při hlubinné těžbě a činnosti s ní související, upravit vodní režim odvodněním a úpravou narušených vodních toků; zvodnělé plochy zasypat náhradní zemínou a překrýt ornici pro další využití (pro získání orné půdy, založení sadu atd.), zvodnělé poklesové kotliny řádně upravit, včetně okolních břehových pozemků, pro vybudování víceúčelových vodních nádrží.

§ 9

Průmyslové organizace jsou povinny při své činnosti dodržovat, pokud při ní vznikají odvaly odpadních hmot (složistiště popelovin, flotačních hlušin apod.), tato opatření:

- a) odvaly popílků a strusek zakládat především do neúrodných terénních nerovností přirozených i umělých (např. do vytěžených dolů, pískoven a cihelen);
- b) k omezení prašnosti při budování odvalů zajistit odvoz popílků a strusek na odval ve zvlhčeném stavu; při hydraulickém způsobu dopravy zajistit čištění odpadní vody z odvalů a zamezit prosakování vody do okolní půdy. Budovat odvaly plošné s dobře urovnaným povrchem, plochy odvalů udržovat v bezprašném (vlhkém) stavu; při přerušení provozu

(pokud nebudou odvaly rekultivovány) upevnit povrchovou vrstvu dostatečným množstvím příměsí vazkých zemin;

c) plochy určené pro odval zaplňovat postupně tak, aby jednotlivá zaplněná místa mohla být včas rekultivována;

d) odvaly trvale vyřazené z provozu rekultivovat převrstvením kulturní vrstvou půdy; k rekul-

tivaci využít vlastní skrývky ornice, popřípadě přebytků skrývky ornice a zúrodnění schopných zemin z jiných podniků.

§ 10

Závěrečné ustanovení

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Burian v. r.

98

VYHLÁŠKA

ministerstva dopravy

ze dne 12. prosince 1966,

kterou se mění některá ustanovení vyhlášky č. 132/1964 Sb., o železničním přepravním řádu

Ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 4 zákona č. 51/1964 Sb., o drahách, tyto změny:

Čl. I

Vyhláška ministerstva dopravy č. 132/1964 Sb., o železničním přepravním řádu, se mění takto:

1. § 1 se doplňuje novým odstavcem 3 tohoto znění:

[³] Pro přepravu kusových zásilek přepravovaných jen po železničních tratích Československých státních drah platí podmínky stanovené tarifem.

2. § 45 odst. 4 zní:

„Železnice, odesílatelé a příjemci zásilek jsou povinni činit všechna potřebná opatření k tomu, aby zboží mohlo být naloženo a vyloženo bez průtahů.“

3. § 46 — celý text se nahrazuje takto:

§ 46

Pobyt vozů při nakládce a vykládce

[¹] Odesílatelé jsou povinni naložit a příjemci vyložit zboží a naložený nebo vyložený vůz připravit k odsunutí s největším urychlením.

[²] Odesílatelé jsou povinni nakládat a příjemci vykládat zásilky v kteroukoliv denní i noční dobu, a to i o nedělích a svátcích a ve dnech pracovního volna (dále jen nepřetržitá nakládka a vykládka). Tarif může stanovit výjimky.

[³] Za dobu pobytu vozu při nakládce nebo vykládce počítá železnice poplatky za pobyt vozu. Za zastavení kolejí stanice kolejovými vozidly přepravovanými na vlastních kolech nebo vozidly přepravců počítá železnice stojné. Oba tyto poplatky jsou stanoveny tarifem. Poplatek za pobyt vozu a stojné se počítají od doby oznámené přepravci ve zprávě o době při-

chystání vozu. Je-li vůz přichystán později, počítají se tyto poplatky od doby skutečného přichystání vozu; poplatky se počítají za celou dobu pobytu vozu od jeho přichystání až do doby, kdy je vůz připraven k odsunutí.

[⁴] Nenaloží-li odesílatel nebo nevyloží-li příjemce vůz po přichystání do 24 hodin, může stanice po předchozí výzvě na účet a nebezpečí odesílatele nebo příjemce zboží z vozu vyložit a uložit na volném prostranství nebo ve skladišti; vůz se považuje za odřeknutý.

4. § 49 se zrušuje.

5. § 51 odst. 10 zní:

„Ve stanici určení je povinen plnit právní předpisy příjemce zásilky. Dříve než přikročí k jejich plnění, musí převzít nákladní list. S plněním předpisů musí započít neprodleně. Neprijme-li nákladní list nebo jestliže bezdůvodně otálí s plněním právních předpisů, je železnice oprávněna plnit tyto předpisy sama.“

— odst. 11 zní:

„Plnění právních předpisů nemá vliv na počítání poplatku za pobyt vozu.“

6. § 53 odst. 2 zní:

„Přepravné, přírážky k dovoznému, pokuty a hotové výdaje železnice se platí buď hotově, nebo bezhotovostním způsobem.“

7. § 55 odst. 8 zní:

„Po převzetí nákladního listu příjemcem může stanice na jeho návrh dát v odůvodněných případech souhlas k tomu, aby došlé zboží bylo v témže voze podáno s novým nákladním listem k další přepravě jako vozová zásilka, a to i když přepravce část zboží vyložil nebo přiložil (dále jen nový podej). Za nový podej počítá železnice poplatky podle tarifu.“

8. § 56 odst. 8 zní:

„Změnu přepravní smlouvy jednotlivých zásilek povoluje stanice, které podle odstavce 6 musí být návrh na změnu předložen.“

— odst. 14 zní:

„Za změnu přepravní smlouvy počítá železnice poplatky podle tarifu.“

9. § 57 odst. 5 zní:

„Pro podání návrhu, jak naložit se zásilkou, se poskytuje jednodenní lhůta, jde-li o zásilku, která ještě neodešla z odesílací stanice, a třídenní lhůta, jde-li o zásilku zadrženou na cestě. Tyto lhůty počínají uplynutím dne, ve kterém stanice odeslala výzvu se žádostí o návrh. Po uplynutí těchto lhůt počítá stanice poplatek za pobyt vozu, který zapíše do nákladního listu.“

— odst. 15 zní:

„Pro odstranění ložné závady odesílatelem platí lhůty uvedené v odstavci 5.

Po uplynutí těchto lhůt může stanice sama pověřit úpravou nebo překládkou zásilky vhodný odborný závod nebo organizaci na nebezpečí odesílatele. Za dobu zdržení zásilky se počítá poplatek za pobyt vozu; nezpůsobil-li ložnou závadu odesílatel, počítá se tento poplatek až po uplynutí lhůt uvedených v odstavci 5.“

10. § 58 v odst. 1 se v první větě škrtne text: „do uplynutí vykládací lhůty“.

— v odst. 3 se slovo „Zdržné“ nahradí slovy „Poplatek za pobyt vozu“.

11. § 67 v odst. 8 se nahradí text posledního řádku takto:

„do 48 hodin od přichystání vozu k vykládce“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1967.

Ministr:

Indra v. r.